A°. 1833. N°. 32.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 14 Maart.

FRANKFORT, den 10den Maart.

Een brief uit Berlijn, van den 7den dezer, behelst het volgende: « Nog altijd worden de Fransche en Engelsche dagbladen niet moede, de ijsselijkste tafereelen van de gruwzaamheden en verdrinkkingen op te hangen, welke de Polen zouden te verduren hebben, zoowel in Rusland en in het koningrijk Polen; als in het groothertogdom Posen. Het zou het ondankbaarste werk zijn, tegen deze vruchtbaarheid van verdichtselen en verdraaijingen andere te strijden, dan door de eenvoudig herhaalde verzekering, dat gemelde dagbladen, ten aanzien der Poolsche zaken reeds lang alle geloofwaardigheid verbeurd hebben. De wederlegging der valsche beschuldigingen, in gemeld opzigt ook tegen de Pruissische regering ingebragt, is omstandig en naauwkeurig in uitgekomene geschriften geschied, naar welke derhalve slechts behoeft verwezen te worden. Ieder onbevooroordeeld onderzoeker kan niet meer twijfelachtig zijn, wat hij van de voortdurende pogingen ter misleiding van de openbare meening te denken heeft. Dan de partijbladen bekreunen zich liever in het geheel niet met de openbare daadzaken en geloofwaardige getuigenissen. Onderscheidene Polen, over wier hard lot in Siberie reeds alle medelij den ingeroepen was, zijn onverwachts te Parijs, Dresden, en zelfs te Warschau en Petersburg onbeschadigd wedergevonden. Anderen, die men geen oogenblik voor de Russen zeker achtte, zijn door hen weder als ambtenaren aangesteld geworden. Wat het groothertogdom Posen betreft, alhier wordt op eene wettelijke wijze en menschlievende billijkheid te werk gegaan; geen willekeur wordt daarbij gedoogd. De koninklijke vrijspraak voor de gepleegde staatsmisdrijven is wel niet onbepaald, maar geen persoon, die ze waardig is, is daavan uitgesloten.

— Men schrijft uit Weenen, dat de Grieksche patriarch van Jeruzalem, de heer *Athanasius*, voor eenige maanden door zijnen aartsdiaken aan Z. M. den Keizer van Oostenrijk een verzoekschrift heeft laten overhandigen, waarbij hij de ongunstige omstandigheden schetst, welke het graf van *Christus* getroffen hebben, en waardoor de kerk te Jeruzalem in bovenmatige schulden is geraakt; met verzoek, dat in de Oostenrijksche staten bij de aldaar woonachtige Grieksche geloofsgenooten eene collecte mogt toegestaan worden, ter voorziening in de noodzakelijkste behoeften en ter vermindering der schulden van het heilige graf. Z. M. den Keizer heeft dit verzoek toegestaan, zoodat nu, onder opperpriesterlijk bestuur, de bedoelde collecte zal bewerkstelligd worden.

— In het hertogdom Anhalt-Bernburg is, even als in andere streken van Duitschland, een genootschap opgerigt, ter ondersteuning van onbemiddelde Israëlitische jongelingen, in het aanleeren van den landbouw, handwerken, kunsten en wetenschappen. Zoo wel christenen als joden hebben aan dit genootschap deel genomen.

— De leden van de Hessische kamer der afgevaardigden, die zich te Kassel bevinden, hebben, ten getale van 33, reeds een beklag ingeleverd, dat zij nu reeds sedert vier weken op de opening van den landdag wachten; eenige anderen hebben nog nader op eene spoedige opening aangedrongen, en nog is dezelve niet gevolgd. Het ministerie heeft met de prinsen des huizes en de staatsheeren onderhandelingen aangeknoopt, ten einde hunne plaatsvervangers op den landdag door hetzelve zouden benoemd worden, waardoor de keuze zou hebben kunnen bepaald worden tot personen, die hetzelve aangenaam waren; maar deze onderhandelingen zijn niet gelukt. Volgens de jongste berigten uit Kassel, heeft de president der statenvergadering eene audientie bij den Keurprins Mede Regent gevraagd, ten einde hoogstdenzelven eene openlijke verklaring te doen, terwijl de staten-commissie heeft beraadslaagd over eene aanklagte tegen den minister van binnenlandsche zaken, aan wien men voornamelijk de vertraging der opening van den landdag toeschrijft.

— De landverhuizingen uit Rijn-Beijeren nemen toe. Het getal dergenen, die het land verlaten zouden, is voor de maand Februarij op 921 begroot.

Van den 12den Maart.

Volgens brieven uit Konstantinopel, van den 11den Februarij, zou de Russische vloot, welke van Sebastopol ontboden is, in den Bosphorus blijven tot dat de zaken tusschen den Sultan en den Onder-Koning van Egypte volkomen geschikt zijn. Sommigen wantrouwen den laatsten nog en denken, dat hij nog plannen achterhoudt, welke hij zou uitvoeren bij ontstaande verschillen tusschen de groote mogendheden, welke hij eenigzins schijnt te vermoeden. Daartoe mag wel het weifelend gedrag van den Franschen zaakgelaste te Konstantinopel bijgedragen hebben. Die van deze meening zijn, gelooven dat *Mehemed-Ali* niets zal doen, wat hem in eenige verlegenheid zou kunnen brengen, en hij zich eerst van de bescherming van Frankrijk, welke hem in zekere gevallen schijnt toegezegd te wezen, zal verzekeren, alvorens zijne plannen verder te vervolgen en zijne ware bedoelingen te laten blijken. Men zegt, dat er van den Franschen kant te Alexandria verbindtenissen worden onderhouden, die voor de rust van het Oosten gevaarlijk zouden kunnen worden, daar men den Onder-Koning, zegt men, zoekt te beduiden, dat hij er toe geroepen is om het oude Ottomansche rijk te herstellen en zijnen zetel te Konstantinopel te vestigen. Merkwaardig blijft het, dat, terwijl de Fransche zaakgelaste een' wapenstilstand met *Ibrahim* zocht tot stand te brengen, hij tegen het verleenen van hulp door de Russen geprotesteerd heeft.

KASSEL, den 8sten Maart.

Heden is eindelijk de staten-vergadering door den Keurprins Mede-Regent geopend. In de aanspraak, bij die gelegenheid gedaan, zegt de vorst onder andere: « Mijne regering zal steeds geleid worden door den opregten wensch, om op eene duurzame wijze en naar vermogen, het ware welzijn mijner dierbare onderdanen te bevorderen, en zij zal er zich steeds op toeleggen, om hetgeen de constitutie en hare verpligtingen jegens het Duitsche verbond voorschrijven, naauwgezet te vervullen.»

STUTGARDT, den 7den Maart.

De afgevaardigde *Uhland* heeft, namens de commissie tot het staatsregt, rapport uitgebragt op de koninklijke boodschap omtrent de motie van den heer *Pfitzer*, betrekkelijk de besluiten der Duitsche bondsvergadering. De commissie heeft de verwijten, welke den heer *Pfitzer* wegens zijn voorstel persoonlijk zijn gedaan, niet gegrond bevonden, en een adres aan den raad van regering voorgesteld tegen deszelfs aanmatiging, om zich te bemoeijen met den loop der beraadslagingen van de kamer. Bij het ontwerp van dit adres wordt gezegd: « dat elk lid der kamer het regt heeft om zich vrijelijk uit te laten over al hetgeen de constitutie kan benadeelen, van waar dit ook komen moge; dat de kamer in geen geval met verontwaardiging kan verwerpen eene motie, waarvan zij het drukken had bevolen, en dat zij tegen alle inbreuken op de vrijheid der beraadslagingen protesteert.» Vele leden het verlangen geuit hebbende, dat dit ontwerp van adres gedrukt wierd, omdat elk woord hier van gewigt was, is daartoe besloten.

NAPELS, den 18den Februarij.

De Koning heeft eenen afzonderlijken raad van bestuur voor Sicilie ingesteld. Dit zal kunnen dienen om den toestand van dit belangrijke eiland te verbeteren, die tegenwoordig over 't algemeen zeer ellendig is, en waar zich een geest van ontevredenheid had gevestigd, die zeer gevaarlijk zou hebben kunnen worden. Onze jonge Koning is zeer ijverig en bemoeit zich veel met de staatszaken en het krijgswezen. 's Morgens om zes uur begint hij te arbeiden en houdt zich bijna den ganschen dag met de regeringszaken onledig. De organisatie en oefening der troepen zijn bijna zijne eenigste uitspanning.

LONDEN, den 6den Maart.

De debatten in het huis der gemeenten, over de bill ter beteugeling van krachtdadige maatregelen, tot beteugeling van alle verdere woelingen in Ierland, zijn eerst gisteren avond zeer laat, na het huis nog Vrijdag-, Maandag- en Dingsdag-avond bezig gehouden te hebben, afgeloopen, en is ten laatsten de eerste lezing met 466 tegen 89 stemmen, dus met eene zeer aanzienelijke meerderheid, doorgegaan.

Luidens de verklaring van lord *Althorp*, eergisteren avond in hetzelve huis gedaan, zal er door Z^r. M^s. ministers, gedurende de tegenwoordige bijeenkomst van het parlement, ook eene bill ter hervorming van de bestaande kerkwetten in Engeland ter tafel gebragt worden.

's GRAVENHAGE, den 12den Maart.

Zaturdag jl. zijn er uit Londen depêches aangekomen, welke, naar men verzekert, ook het berigt inhielden, dat het Engelsche kabinet deszelfs geneigdheid had betoond, om met eenen anderen Nederlandschen gezant nieuwe onderhandelingen aan te knoopen, en nogmaals te beproeven, om de geschillen tot eenige vereffening te brengen. Ten gevolge hiervan moet de heer *Dedel* zijne instructien bekomen hebben, en weldra naar zijne bestemming vertrekken.

— De Tweede Kamer zal, naar men wil, na de behandeling

de ontwerpen omtrent de brandstoffen, het gemaal en het personeel, tijdelijk hare werkzaamheden staken.

Bij de Tweede Kamer hebben heden de beraadslagingen over de ontwerpen, vaststellende accijnsen op de brandstoffen, plaats.

— Bij de antwoorden der regering, ten aanzien van de bedenkingen, op de personele belasting gemaakt, wordt onder anderen gezegd, dat in de maand October eene belasting op de rijtuigen zal worden voorgedragen, en dat bij de eerste herziening van de wetgeving op het patent, ook de gouverneurs en gouvernantes, jufvrouwen van gezelschap, secretarissen enz. aan eenen aanslag zullen worden onderworpen.

Ten gevolge eener aanschrijving van het departement van oorlog, is ter kennisse van de gemeente besturen gebragt, dat de bepaling van het laatste gedeelte van art. 4 van 's Konings besluit van den 17den November 1832, houdende dat de leden der rustende schutterijen, tot de reserve-schutterij behoorende, in hunne gemeente zoo veel mogelijk zullen worden geoefend, voor als nog niet noodzakelijk wordt geacht; dat ook met de exercitiën van den landstorm geen begin zal behoeven worden gemaakt, tot dat deswege nadere bevelen zullen zijn gegeven.

— Bij kabinetschrijven van den 22sten Februarij ll., heeft Z. M. met genoegen en dankbetuiging aangenomen het door den heer *Ampt*, referendaris bij den staatsraad en directeur van politie in deze residentie, aan hoogstdenzelven gedane aanbod van den *Stoel*, waarvan Z. Exc. de generaal der infanterie *Chassé*, gedurende het beleg der citadel van Antwerpen, in zijne casemat gebruik heeft gemaakt, gelijk mede van een tweede stuk huisraad, door denzelfden generaal aldaar gebezigd. Beide deze voorwerpen, welke door *Ida Hanssen*, huisvrouw van den serjant *Pieter Eygenberg*, dienende bij de tweede flankcompagnie der negende afdeeling, onder den kapitein *Ampt*, broeder van den genoemden referendaris, van de citadel na de overgave herwaarts waren overgebragt, waarvan de verklaringen bij de voorwerpen gevoegd zijn, zullen op begeerte des Konings met het koninklijk kabinet van zeldzaamheden vereenigd worden, en aldaar voor het publiek zigtbaar zijn.

AMSTERDAM, den 12den Maart.

Beurs-berigten van den 11den *dezer.*

Onze effecten beurs was heden in het begin over het algemeen zeer geanimeerd; doch verflaauwde iets, maar sloot zeer vast.

Door de tegenwind teruggehouden, ontbreken de Engelsche berigten van Vrijdag. Zijdelings zijn echter de koersen van Woensdag bekend; geconsolideerden waren op dien dag $88\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; onze $2\frac{1}{2}$ pCt. integralen $46\frac{3}{8}$, $\frac{1}{8}$, 5 pCt. $88\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ pCt.

Nieuws was er niets op dien dag te Londen. Te Parijs waren den 9den dezer de fondsen iets beter; 3 pCt. renten 79; perpetuelen $69\frac{1}{2}$, $\frac{1}{8}$; 3 pCt. perpetuelen $43\frac{1}{2}$; maar alle Duitsche beurzen hebben de rigting van onze beurs gevolgd en de prijzen aller effecten zijn zeer gewild, zoo wel te Frankfort als te Hamburg en Berlijn; dit blijft ook niet zonder invloed op onze beurs.

Integralen waren $46\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, daalden wederom tot $46\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$ en sloten $46\frac{1}{2}$ pCt.: in kansbiljetten en restanten was veel commissie *voor Duitsche rekening*, $19\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$; $\frac{3}{8}$ is er voor besteed, dezelve bleven $19\frac{1}{2}$.; restanten zijn reeds tot $1\frac{1}{4}$ pCt. verhandeld, maar bleven $1\frac{3}{16}$, $\frac{7}{32}$.

In beide sijndicaten was weinig handel: $77\frac{5}{8}$. $\frac{3}{4}$ en $62\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ is de prijs deszelve; handelmaatschappij zeer gewild, en $87\frac{1}{2}$ ook $87\frac{3}{4}$ pCt. is daarvoor betaald; oorlogslasten zijn met $97\frac{3}{8}$ en $97\frac{1}{2}$ betaald; schatkistbiljetten gelden $100\frac{7}{8}$ à 101; en wat van 6 pCt. nog op de markt is, placeert zich à $101\frac{1}{2}$ en $101\frac{5}{8}$ pCt.

Spaansche fondsen over het algemeen zijn iets meer aangeboden; vele bezitters van deze effecten beginnen hunne partijen met winst te realiseren; ook voor *Brabandsche rekening* zijn eenige partijen verkocht; daardoor zijn zoo wel 5 pCt. als 3 pCt. iets achteruit gegaan; ook zijn de uitgestelde Spaansche iets slapper; 5 pCt. perpetuelen $65\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, bleven $65\frac{1}{4}$; 3 pCt. $43\frac{1}{2}$, 43, $42\frac{3}{4}$, bleven 43 pCt.; voor uitgestelde is 13, $12\frac{7}{8}$ en $12\frac{3}{4}$ besteed; blijven $12\frac{7}{8}$ pCt.

Russische fondsen houden zich gedurig willig; voor oude Russen is $97\frac{3}{4}$ en 98, en voor nieuwe $98\frac{3}{4}$ en 99 besteed; roebels, bijzonder, zijn zeer gezocht en heeft men tot verhoogde koersen veel daarin omgezet; $65\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ en $65\frac{3}{8}$ is op het laatst der beurs daarvoor besteed; van Russen van 1831 was veel commissie voor Duitsche rekening; $88\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ is daarvoor besteed; dezelve bleven $88\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; Russen van 1833 vinden solide inlandsche koopers à $88\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$.

Van Oostenrijksche metalieken zijn vele partijen voor Duitsche rekening aan de markt, en de prijzen hebben zich niet kunnen soutineren: $89\frac{5}{8}$ was in begin de koers derzelve, dezelve daalden tot $89\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ en bleven $89\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; voor Pruissische loten is $92\frac{1}{4}$ en 92 *f* betaald geworden.

Politieke nieuwstijdingen ontbraken heden. Over het vertrek van den Baron Dedel was nog niets met zekerheid bekend; intusschen blijft men over het algemeen van gevoelen hier ter beurs, dat, bij het vertrek van voornoemden diplomaat, zich de zaken op een' zoodanigen voet te Londen bevinden, dat eene spoedige schikking als dan niet onwaarschijnlijk is.

Beurs van den 12den *dezer.*

De handel was niet zoo belangrijk als gisteren; in onze 5 pCt. en $2\frac{1}{2}$ pCt. is voor Duitsche rekening veel gekocht.

De prijzen hebben zich op de hoogte van gisteren gesoutineerd. Doordien dagelijks zeer vele fondsen van onze markt genomen worden, heerscht er overvloed aan geld en men offereert posten à 3 pCt.

Men verzekert, dat de baron Dedel vertrokken is.

Ofschoon de laatste Engelsche post niet gearriveerd is, zoo weet men toch, dat Vrijdag te Londen geen nieuws en geen variatie in de fondsen was.

Mengelwerk.

Vrije Gedachten.

Zoo dadelijk de nota van TALLEYRAND en PALMERSTON, die, namelijk van den 14den der vorige maaand, ons bekend werd, en wij dat merkwaardig staatsstuk naauwlettend inzagen, stuitten wij, onder anderen, en niet zonder rede, op een daarin vervat belangrijk punt, hetwelk betrekking heeft tot het finantieel belang van *Oud-Nederland*, en wel met name, de terugvordering der door ons eerlijk gouvernement voorgeschoten intressen der bestaande algemeene Nederlandsche staatsschuld. Met geene geringe verwondering zagen wij uit derzelver inhoud, dat *Engeland* en *Frankrijk*, zonder, over het algemeen genomen, met betrekking tot de Nederlandsch-Belgische kwestie, in overeenstemming met de drie overige, ter conferentie geroepen mogendheden, te rade gegaan te zijn, opzigtens genoemde schuldvordering, een vrij arbitrair stelsel hadden aangenomen, en zij het gouvernement der *Nederlanden*, omdat het geenszins had kunnen besluiten in hunne willekeurige eischen te bewilligen, met niets minder dreigden dan eene uit te stellen terugbetaling van gezegde schuldvordering; eene gezag- of liever eene magtsaanmatiging, wier verwezenlijking ons te meer overtuigde, dat het Anglo-Gallische verbond zich op de hoogte had weten te plaatsen, van waar men, ongestraft, zich veroorloven mag de grootste onregtvaardigheden en ongerijmdheden te plegen. Wat bij de bewuste, en zoo veel geruchts gemaakt hebbende, 24 artikelen als eene uitgemaakte zaak was vastgesteld geworden: de billijke terugbetaling namelijk der voorgeschoten interessen, ter somme van 8,400,000 gulden jaarlijks, is, overeenkomstig den inhoud dier nota, een struikelblok te meer, door de Anglo-Gallische coalitie voor de voeten van het Nederlandsche gouvernement geworpen, geworden, om hetzelve te dwingen tot het aannemen der voorschriften, door haar op den voorgrond harer staatkundige eischen geplaatst. Kan er, in gemoede aan alle onpartijdige beoordeelaars der Neêrlandsch-Belgische kwestie gevraagd, wel iets ongerijmders, iets wederregtelijkers, iets willekeurigers, worden uitgedacht, dan het opgenoemde aangevoerde struikelblok, en moet elk redelijk en gezond menschenverstand niet verstomd staan over zulk een onverklaarbaar gedrag der Anglo-Gallische coalitie? Bij den zinneloozen, en voor *Belgie*, over het geheel genomen, noodlottigen opstand tegen het Nederlandsche gouvernement en deszelfs revolutionnaire scheiding, stond het, oogenschijnlijk, naar de meening van het meerderdeel der buitenlandsche speculanten in publieke fondsen, geschapen, dat het tot derdehalf millioen inwoners gereduceerde halve rijk der *Nederlanden* niet dan met groote moeite de verpligting der halfjarige rentebetaling zou kunnen vervullen, hoe veel goede verwachting men ook van het finantieel vermogen der zoogenoemde Noord-Nederlanders koesterde. En wat is de uitslag dier vermoedelijke meening geweest? Dat *Oud-Nederland*, niettegenstaande deszelfs belangrijke opofferingen, ten gevolge der Belgische onlusten, tot hiertoe allergetrouwst aan zijne finantiele verpligtingen heeft voldaan, ten behoeve zelfs van alle buitenlandsche speculanten. Verdient het derhalve, om zulk een onberispelijk gedrag, bescherming van de zijde zijner gemeene arbiters, of is het om dat gedrag waardig een straf-vonnis te ondergaan, door eene regtbank uitgesproken, die slechts uit twee vijfde van hare competent verklaarde leden bestaat?

Het antwoord op deze eenvoudige vraag kan voorzeker, buiten en behalve het gevoelen der alle regt en billijkheid verdraaijende GREY- en PALMERSTONSCHE compagnieschap en van den daarmede in het naauwste verband staanden Europeschen Cameleon TALLEYRAND, nimmer dan ten voordeele van het geteisterde en mishandelde *Nederland* zijn; en wel zoodanig, dat elke weldenkende en regtvaardigheids-gezinde Belg er zelfs zijn zegel gaarne aan zal hechten. Wat anders kan derhalve de slotsom der overweging van zulk eene schreeuwende onbillijkheid zijn, als *Engeland* en *Frankrijk* met betrekking tot gezegde schuldvordering hebben voorgeschreven, dan een doorslaand bewijs, dat beide mogendheden niets onbeproefd laten, om den ondergang van het eerlijke *Nederland* met kracht en geweld te bevorderen. Wat anders kan de gevolgtrekking wezen, die wij uit het opzettelijke onthouden van betaling

Nederland wettig toekomt, moeten maken, dan het besluit, dat de conferentie onze belangen op de schandelijkste wijze heeft veronachtzaamd en *Nederland* aan de willekeur van twee roovers heeft overgegeven, die er mee zullen handelen naar eigen goedvinden, en overeenkomstig hunne eigene barbaarsche staatkunde. !

Daarvoor, voor zulk eene onverdiende bejegening van de zijde dergenen, die de woorden *vrede*, *vrijheid* en *onafhankelijkheid* gestadig op de lippen hebben, moest *Nederland* zich dan, gedurende bijna drie jaren, zoo roemrijk staande houden in de rij der volken; daarvoor moesten onze helden hun dierbaar bloed, onze burgers hunne bezittingen voor het behoud van het Vaderland ten offer brengen; daarvoor moesten de belangen van *Oud-Nederland* aan de beslissing eener vierschaar worden opgedragen, die men met regt als een hof van appèl in het hoogste ressort beschouwde!

Diepe verontwaardiging weerhoudt onze pen, om verder uit te weiden over zoo veel onverklaarbaars, over zoo veel ongehoords; terwijl het geloof aan de eindelijke zegepraal van regt en billijkheid ons, bij de overdenking van al het opgenoemde, voorzeker ten eenemale zou moeten begeven, indien geene inwendige stem ons toeriep: *Oordeel niet voor dat het tijd is; dus weet of wacht!*

Brief aan lord Greij.

Onder dezen titel is, bij de Erven GARTMAN, te *Amsterdam*, eene brochure, in de Fransche taal geschreven, in het licht verschenen, welker inhoud ons eenen diep verontwaardigden en der zaken kundigen schrijver doet kennen, die zich de gewigtige, en belangrijke taak ten doel vermeent heeft te moeten stellen, om het hoofd van het Engelsche ministerie, overeenkomstig het individuele regt van waarheid en vaderlandsliefde, al het berispelijke en laakbare van zijn, tegen *Oud-Nederland*, gehouden staatkundig gedrag voor oogen te leggen. Indien ons bestek toeliet den hoofdzakelijken inhoud van dit wel geschreven werkje onzen geachten lezeren geheel mede te deelen, zouden wij zulks, hoewel hier en daar met onze wijze van zien verschillende, gaarne bewerkstelligen; om het tegenovergestelde, kunnen wij ons derhalve slechts tot eenige bijzonder belangrijke punten bepalen.

Na eene krachtige en zaakrijke inleiding, in het *Handelsblad van den* 7den dezer overgenomen, waarin de geachte vaderlander, lord GREY, onder anderen, toevoegt, dat hij zich, door zijn omtrent *Oud-Nederland* gehouden gedrag, in nog afschuwelijker daglicht gesteld heeft dan de struikroover, die zijn pistool den reiziger op de borst zet, om hem tot het overgeven zijner beurs te noodzaken, doordien hij van den Koning der Nederlanden nog meer dan de hem overgeleverde beurs vordert, en, naar het schijnt, zijn roovers-doel tot ondermijning van het koninklijk bestaan van gezegden monarch uitstrekt, gaat hij dus voort:

« Als minister van *Engeland* hebt gij over het hoofd gezien, dat het bestaan en de onafhankelijkheid van *Holland* hoogstbelangrijk zijn voor Engelands handels-betrekkingen tot het vaste land; als minister van *Engeland* hebt gij een' mistap begaan, waarvoor de Hollandsche Natie u echter dank schuldig is: het aanvuren namelijk harer nationale veerkracht en zelfsverdedings-zucht.

« De ligging van *Holland* verdiende door geheel *Europa* en vooral door *Engeland* op prijs geschat te worden, hoofdzakelijk om den mond van ééne der voornaamste rivieren van *Europa*, die, bij het door *Holland*, om de uitputting van deszelfs finantien, onmogelijk maken harer bevaring, voor *Engeland* de nadeeligste gevolgen gemakkelijk zou kunnen opleveren.

« Maar lord GREY heeft het nadeelige dier gevolgen ruimschoots vergoed geoordeeld, door eene monsterachtig staatkundige verbindtenis met *Frankrijk*; welke verbindtenis echter voor Engelands staatkundig overwigt, zich nader van de ongunstigste zijde zal doen kennen, om het gebrek aan eigen zelfstandigheid, hetwelk de hooggeschatte bondgenoot maar al te duidelijk, en met iederen dag meer en meer, ten toon spreidt, maar bovendien, om den beslisten invloed, dien *Frankrijk* door deszelfs bijzondere zamensnoering met *Belgie*, ten gevolge der bestaande bloedverwantschap met deszelfs nieuwen monarch, op dat land aanvankelijk uitoefent en verder zal blijven uitoefenen.

« Doch, wat spreken wij van dit tegen alle gezonde rede aandruischende vriendschaps-verbond; deszelfs daarstelling is niet het eenigste wat de domheid van lord GREY voor het oog der geheele wereld blootlegt; uit andere proeven blijkt zij niet minder zonneklaar en wel met betrekking tot hetgeen zijn lordschap van de noodzakelijkheid zegt, die hem gedrongen heeft, op het voetspoor zijner voorgangers, ten opzigte der Neêrlands-Belgische questie, voort te gaan.

« De scheiding tusschen de beide deelen van *Nederland* — zeide zijn lordschap in de parlements-zitting van 5 Februarij 1833, — was reeds gedurende het bestaan des vorigen ministerie's vastgesteld; hetgeen lijnregt strijdig is met den inhoud van het protocol van 4 Nov. 1830, vóór het aanvaarden der ministeriele waardigheid van zijn lordschap uitgevaardigd. Volgens dat protocol bestond er geen ander oogmerk bij de conferentie dan het aanwenden der noodige middelen, om de in het koningrijk der Nederlanden ontstane onlusten te doen eindigen, geenszins om eene definitieve scheiding, en wel op den *Greyschen* voet, tot stand te brengen. Zulks behoorde of kon voor het minst ook niet behooren tot de bemoeijingen der conferentie, die alleen door Neêrlands Koning bijeengeroepen was, om het traktaat van Weenen te helpen handhaven.

« Hoe is het derhalve mogelijk, dat zijn lordschap, op zijnen leeftijd, en bij zoo veel ervaring, zich het uiten van zulk eene logentaal heeft kunnen veroorloven, waartegen de bewijzen alom voorhanden zijn?

« Maar de meening van zijn lordschap was het behoud van den Europeschen vrede, en om dat behoud heeft hij tot het, tegen zijnen wil, bewerkstelligen der stiefvaderlijke middelen jegens *Nederland* moeten besluiten. Het woord vrede in den mond van GREY?! welk eene tegenstrijdigheid met het gedrag van denzelfden man, die alle wetten van vrede jegens eene bevriende Natie met voeten treedt, en alles ten uitvoer legt, wat de noodlottigheid eenes verklaarden oorlogs ten gevolge heeft! Zijn lordschap komt ons hier voor als iemand, die ons wil doen gelooven, dat het altijd dag is, door midden in den nacht, ons, op eenen verzekerenden toon, toe te roepen, dat de zon schijnt. Of moeten wij de oorzaak van lord GREYS anti vredesgezinde gevoelens jegens *Holland* billijken, door zijnen in het parlement over dat punt, in dezer voege, gehoudene rede: « *Holland* heeft zich, in den coalitie-oorlog met *Amerika* tegen *Engeland*, deszelfs grootsten vijand betoond; *Holland* heeft toen evenzeer onze haven van *Plymouth* geblokkeerd en medegewerkt om één onzer lienieschepen in het gezigt dier haven te nemen.» Wij willen ons hier geenszins over de oorzaken van den in 1780 door *Engeland* zelf verklaarden oorlog uitlaten; noch over de nadeelen, die onzen handel van de zijde der Engelsche marine, vóór die oorlogs verklaring, ondervonden hebben. NAPOLEON verweet altijd aan de Bourbons, dat zij *niets geleerd en niets vergeten hadden*. Wij hebben regt, om lord GREY het zelfde verwijt te doen: dat hij niets geleerd heeft, is ons genoegzaam gebleken, en uit het aangevoerde argument zien wij, dat hij niet in staat is, om te vergeten, wat vijftig jaar geleden is: voorondersteld namelijk, dat zijne aanmerkingen over het toen door de Nederlandsche regering gehouden gedrag den toets der waarheid kunnen doorstaan. Maar ook dat is onmogelijk; want het geen zijn lordschap van de bewuste blokkade zegt, is eene of door hem zelven verzonnen roman, of eene oorblazing dier genen, die hem de bouwstoffen voor de onbekookte redevoering hebben geleverd, waarin, behalve het bovengenoemde, nog meer soortgelijke leugens te vinden zijn. Een minister van *Engeland*, die zoo weinig de geschiedenis van zijn eigen land kent, behoorde het niet te wagen er openlijk over te spreken.

« Van de noodzakelijkheid, om vijandige maatregelen tegen *Holland* te bezigen, al verder gewagende, zegt lord GREY: « dat de vijf mogendheden in hun laatste protocol verklaard hadden, dat, bijaldien *Holland* niet verkoos toe te treden tot hunne vriendschappelijke schikkingen, het bezigen van dwangmiddelen alsdan onvermijdelijk zoude zijn, en, sedert dat bezigen, de overige mogendheden aan *Frankrijk* en *Engeland* de zorg voor de uitvoering daarvan gerust hadden overgelaten, ten einde *Holland* te doen beseffen, wat het aan andere Natien verschuldigd is.» Het kost mij moeite om een' man van vergevorderde jaren een' logenaar te noemen, die nog te meer verachtelijk is, wanneer hij bij zijne logentaal onbeschaamdheid en dubbelzinnigheid voegt. Om de zaak der waarheid en der regtvaardigheid echter, moet ik er evenwel toe besluiten, wijl de stukken, die het tegendeel aantoonen, voor ieder open liggen. Het laatste protocol der conferentie is het 70ste, van den 1sten October, en in dat protocol drukken de ambassadeurs der drie overige mogendheden zich dus uit: « dat zij geene magt hebben, die hen regtigt, om van het Nederlandsche gouvernement de gedeeltelijke volvoering van een traktaat af te dwingen, hetwelk nog niet door hetzelve is aangenomen, en alzoo in den voorloopigen eisch van ontruiming der Antwerpensche citadel te stemmen, of de wekelijksche afkorting der Belgische schuld-vordering, door *Engeland* en *Frankrijk* voorgesteld, goed te keuren; dat, ingeval van dwangmiddelen, door *Frankrijk* en *Engeland* noodzakelijk geoordeeld, de plenipotentiarissen van *Oostenrijk*, *Pruissen* en *Rusland* zich daarmede niet kunnen vereenigen, en zich voorbehouden de redenen nader te ontwikkelen, die hunne hooge lastgevers daartoe hebben doen besluiten.» De tot stand gebragte dwangmaatregelen zijn derhalve niet, zoo als GREY schaamteloos en logenachtig heeft durven beweren, in naam der conferentie, maar eenig en alleen op aangematigd oppergezag van *Engeland* en *Frankrijk* ten uitvoer gelegd.

Ga voort mijlord — zoo eindigt de ongenoemde schrijver — ga voort om het gebouw te voltrekken, waarvan gij de grondslagen op zulk eene averechts eerlijke wijze gelegd hebt! Verzwak in *Europa* meer en meer den eerbied, dien men aan bestaande regten en traktaten verschuldigd is; ga voort met de regten van oorlog en vrede, van billijkheid en trouw met elkander te verwarren; verbind u altijd met den sterksten om den staat eener gewaande rust niet te benadeelen! Zoo doende zult gij eene loopbaan met waardigheid eindigen, waarop gij, door onvoorziene omstan-

digheden, aan het hoofd eener magtige en edelmoedige natie geplaatst zijt geworden, na, gedurende het grootste gedeelte van uw leven, het hoofd eener factie geweest te zijn, die zich altijd op den voorgrond heeft zoeken staande te houden; zoo zult gij in het graf de schande met u voeren, uwe loopbaan begonnen te hebben als de speelbal van anderen, en die geëindigd te hebben als een booswicht.

« Hoe veel verschilt uw gedrag van dat des grooten staatkundige, van den beroemden PITT, die zijn volk en deszelfs belangen oneindig beter ter harte nam, en beter de onvermijdelijke gevolgen wist te berekenen, die vroeg of laat de verkrachting van regt en zedelijkheid na zich sleept, die eenmaal (den 1sten Februarij 1793) in dezelfde vergaderzaal, waar gij uwe logentaal hebt doen weergalmen, zijne stem verhief, om het geweld te ontwapenen en zijn vaderland voor eene omwenteling te vrijwaren, waarvoor *gij* toen met alle uwe krachten en in zamenstemming met uwe partijgangers, ten nadeele van *Engeland*, ijverdet.

Herinneringen, invallen en opmerkingen van den kluizenaar aan de monden van de Aa.

In het jaar 1821 of 1822 mij op zeker dorp, nabij *Brussel*, ten bezoeke bij den schoolmeester bevindende, nam ik de vrijheid eens de in zijne school voorhanden boeken te doorbladeren. Tot mijne verbazing vond ik daar ook eene *verhandeling over de verloskunde*, welke, naar het daarin geschrevene te oordeelen, tot leesboek van een meisje diende. Ik gaf mijnen gastheer daarover mijne verwondering te kennen, als zijnde dit, mijns inziens, geen boek, welks lezing eenigzins voor kinderen en te minder voor die van het andere geslacht geschikt was. De opvoedkundige gaf mij echter hierop ten antwoord, dat de ouders van alle zijne leerlingen hunnen kinderen die boeken ter lezing konden mede geven, welke zij begeerden, en dat het onderhavige werk, daartoe even geschikt was als alle andere, aangezien zijne leerlingen toch niet begrepen wat zij lazen. Daar ik nu in het Oud-Hollandsch denkbeeld verkeerde, dat het juist zijne taak was, om hun te doen begrijpen, wat zij lazen, riep ik, bij mij zelven, uit: « Wat toch moet er worden van eene jeugd, die, al wat zij weten, van zulke domme ezels leeren moet! » En hoe veel te meer kan men dat nu vragen, nu nog erger botterikken al het, door ons verlichte gouvernement, gestichtte goede den bodem ingeslagen hebben, ten einde het volk in eene heilige duisternis te doen rondwaren.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Maart 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D
Den 13 dito. 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

SCHOUWBURG te *ARNHEM*.

De GROOTE TROEP KOORDDANSERS en PANTOMIME-SPELERS, onder directie van *NIEMECZEK*, zijnde hetzelfde Gezelschap, hetwelk de eer heeft gehad, om op het *Citadel van Antwerpen*, *Vlaamsche Hoofd*, fort *Lillo*, Zr. Ms. schip *de Zeeuw* en in de steden *Bergen op Zoom*, *Breda*, *Tilburg*, *'s Hertogenbosch* en nu laatstelijk te *Nijmegen* VOORSTELLINGEN te geven, heeft bij deze de eer het geëerde Publiek te berigten, dat men gedurende deze Vrijmarkt eenige VOORSTELLINGEN zal geven, waarvan de nadere Advertentien en aangeplakte Affichés de werkzaamheden zullen aankondigen.

De Directie verzekert het geëerde Publiek, dat de zamenstelling van zijn Gezelschap, zoo wat de werkzaamheden betreft, als costumes en decoratien, niets te wenschen zullen overlaten.

De opening van het Tooneel is bepaald Dingdag den 19den Maart 1833.

De Prijzen der plaatsen zijn:

1ste Rang *f* 1-25. 2de Rang 75 Centen. 3de Rang 50 Centen.

Aanvang ten half zeven, om ten tien ure te eindigen.

NIMECZEK,
Directeur-Acrobate.

Op den 5den Maart 1833, overleed te EMMERIK, aan eene borstkwaal, in den ouderdom van 86 jaren, *ANNA HELENA BONGERS*, weduwe W. NUSMAN.

W. NUSMAN.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te *ARNHEM* zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, op Maandag den 18den Maart 1833, des voormiddags ten tien ure, ten overstaan van het Stedelijk Bestuur te *Arnhem*, in het openbaar aan den minstaannemenden aanbesteden:

HET EENJARIG ONDERHOUD

1o. Van den Grooten Weg der 1ste klasse No. 6, strekkende van de *Grebbe* naar *Arnhem*, de *Grebbendijk* mede daaronder begrepen.
2o. Van den Grooten Weg der 1ste klasse No 2, strekkende van *Arnhem* naar den *Slaperdijk*, nabij de Herberg *de Klomp*.
3o. Van den Grooten Weg der 1ste klasse No. 8, strekkende van *Arnhem* naar *Zutphen*.
4o. Van den Grooten Weg der 1ste klasse No. 1, van *Hoevelaken* naar *Deventer*, met derzelver embranchementen van *Apeldoorn* naar *Zutphen* en van *Deventer* naar *Voorst*.
5o. Van den Straatweg langs de *Zuiderzee*, van af de *Doornenhaag* bij *Hoevelaken* tot aan het *Katerveer* bij *Zwolle*.

En zulks met alle de daarin en naastgelegene BRUGGEN, HEULEN, DUIKERS en HOUTEN KOKERS, SCHAM, SCHEIDS- en MYLPALEN, mitsgaders de TOL- en SLAGBOOMEN en verdere daaraan toebehoorende OBJECTEN, staande op en aan gezegde Groote Wegen.

Ingaande met den 1sten April 1833 en eindigende ultimo Maart 1834.

De Bestekken en Voorwaarden zullen van heden ter lezing liggen in de Bureaux van den Administrateur der Domeinen in het eerste Ressort, van den Agent van het Domein te *Arnhem*, in het locaal van het Provinciaal Gouvernement, ten raadhuize der stad *Arnhem* en verders in de navolgende Logementen:

Te *Arnhem* bij de Wed. *PULSERS*, in *het Koffijhuis* en bij *P. HOLTERS*, in *den Gouden Leeuw*; te *Nijmegen*, bij *O. T. HOLTERMAN*, in *den Rotterdamschen Postwagen*; te *Lent*, bij de Wed. *A. CRYNEN*, aan de Waal; te *Elst*, bij de Wed *AALBERS*, aan den Dijk; te *Tiel*, bij *L. VAN DAM*, in *den Gouden Leeuw*; te *Bommel*, bij *WEIJERS*, in *het Koffijhuis*; te *Pannerden*, bij de Wed. *OTTEN*, op den Dijk; te *Grebbe*, bij *L. DE RIDDER*; te *Wageningen*, bij *J. RUTGERS*, aan den Boom; te *Velp*, bij *J. R. NAEFF*; te *Rozendaal*, bij *DE KETS*; te *Dieren*, bij *G. BRINKHORST*, in *de Kroon*; te *Doesborgh*, bij *WEYN*, in *het Heeren Logement*; te *Brummen*, bij *B. HONDIUS C.*, in *het [illegible]hout*; te *Zutphen*, bij *P. WIJERS*, in *het Zwijnshoofd*; te *Apeldoorn*, bij *A. VAN DEN BROEK*, in *den Arend*; aan den Straatweg van *Apeldoorn* naar *Zutphen*, bij *KNOPPERT*, in *de Karre*; te *Deventer*, bij *BECKING*, in *den Moriaan*; te *Zwolle*, bij *HARMSEN*, in *het Heeren Logement*; te *Voorthuizen*, bij *W. WILBRINK*, in *het Posthuis*; te *Ede*, bij *VAN DER CRAATS*; te *Nijkerk*, bij *J. D. KLAASSEN*, in *het Koffijhuis*; te *Harderwijk*, bij *GELDERMAN*; te *Putten*, bij *J. BOTH*, in *het Heeren Logement*, en te *Amersfoort*, bij *GROENHUIZEN*.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van den Agent van het Domein te *Arnhem*, terwijl door de respectieve Opzigters bij genoemde Groote Wegen, drie dagen vóór de aanbesteding, de noodige aanwijzing in loco zal worden gedaan; zullende de gegadigden zich op den eerste dezer drie dagen, ten voorschreven einde, bij genoemde Ambtenaren moeten vervoegen.

De Agent voornoemd,
H. J. VAN GENNEP.

† † § De Notaris *P. WIEGAND*, te *Nijmegen*, is voornemens, om op Maandag den 25sten Maart 1833, des avonds ten zes ure, in *het Notarishuis*, te *Nijmegen*, finaal te verkoopen:

Een kapitaal hecht, sterk en regelmatig gebouwd HEERENHUIS, staande in het beste en aangenaamste gedeelte der gemelde stad, aan de Burgstraat, wijk A. No 28, bestaande in zes BENEDEN- en acht BOVENKAMERS, LINNEN, PROVISIE-, KNECHTS- en MEIDENKAMERS, KEUKEN, KELDERS, STAL, KOETSHUIS en verdere GEBOUWEN, met eenen zeer fraaijen TUIN, lang 51 en breed 52 Nederlandsche Ellen, breeder bij de gedrukte Aankondigingen omschreven.

Dit perceel is bij de voorloopige veiling ingezet en met de hoogen gebragt op *f* 13,100.

§ § § † † † De Notarissen *GODEFROI* en *NYHOFF* q. q. zullen op den 20sten Maart 1833, voormiddags om 11 uren, bij den Kastelein *H. ARENDS* te *Millinhen*, publiek op crediet verkoopen: circa 20 stuks zeer schoone zoo dragtige als guste KOEIJEN, zijnde daags te voren voor een ieder te zien.

§ § § † † § Bij den Zadelmaker *HOLTMAN*, te *Zutphen*, IS TE KOOP, eene CABRIOLET, zoo goed als nieuw, met een los KOFFER, met of zonder tuig voor één paard.

† † § § † § Voor dit Zomer-Saisoen, presenteert men TE HUUR TWEE GEMEUBILEERDE KAMERS, alleraangenaamst gelegen tegen over den Huize *Sonsbeek*, even buiten *Arnhem*. Te bevragen bij *O. A. DE VEER*, op *Sonsbeek*.

† § § † § § Men vraagt, tegen Mei aanstaande, te *Arnhem*, in eene stille huishouding, eene bekwame en zindelijke KEUKENMEID, van de protestantsche Godsdienst, en van goede getuigenissen voorzien; te bevragen bij den Boekverkooper *J. Az. DOYER*, te *Arnhem*.

§ § † † § Ieder die eenige gelden mogt verschuldigd zijn aan M. de Wede. *LYBART*, te voren modehandelaarster te *Nijmegen*, wordt verzocht daarvan betaling te doen vóór 1 April 1833, ten kantore van haren gemagtigde, Mr. *M. L. DE MAN*, Advocaat te *Nijmegen*.

§ § § † † † Ieder, die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de Boedels en Nalatenschappen van wijlen den Wel Edel Gestrengen Heer Mr. *WILLEM KOYMAN*, en van wijlen deszelfs Vader, den Wel Edelen Heer *ADRIANUS KOYMAN* beiden gewoond hebbende en overleden te *Buren*, wordt verzocht daarvan ten spoedigste opgave te doen bij eerstgenoemdes Executeur Testamentair.

Dordrecht, den 1sten Maart 1833.

Mr. A. G. BROUWER.
Advocaat te *Dordrecht*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.